

Nyeste Skilderie af Kjøbenhavn.

Syvogtyvende Aargang. No. 20.

Udgivet og redigeret af Fr. Thaarup, Etatsraad.

Forsendes, ifølge Kongel. allernaadigst Tilladelse, med Brevposterne.

Tirsdagen den 9 Marts 1830.

Om Algier.

(Om Frankrigs Stilling mod Algier, der hører til vor nyeste Tid's Histories mærkeligste Punkter, læser man i Courier françois følgende:)

Den ordentlige Fremgangsmaade mod Regenten af Algier, Hussein-Dey, havde maattet bestaae i, efter en rigtig Politisk, at prøve hans Reclamation og derpaa kategorisk at svare. Da hans Fordring var liquid, saa var kun Spørgsmaalet: om den var bleven betalt? Da dette er det beskidte Punkt, saa havde man skullet anordne en Undersøgelse, for at erfare, hvad der var bleven af den franske Stat ydede Sum; i hvilke Hænder den var overgivet og hvilke Fuldmagter til Beregningsudkast for Dejen ere blevne undertegnede. En i denne Hensigt udnævnt Commission vilde have viist Husseins Reclamationer i deres Ugyldighed eller have draget Straf. over Forøderne og over alle, som under Navn af Gaver, diplomatisk Galanteri og Sportel, havde forteret og opslugt den, lige som saa ofte en Restitutions Capital og Renter forsvinde. Denne Handlungsmaade vilde have været den simpleste og rigtigste. Men man har ikke anvendt den; man har begyndt med at fortørnes, uden at vide, hvo der har Ret, at true, uden at være sikker paa Midlet, til at kunne udføre sine Trudselser og nu først, efter en tre Aars ligesaa virk-

ningsløs som kostbar og fordærvelig Blokade, tænker man endeligen paa at komme ud af den latterlige Stilling, i hvilken man uden Overlæg havde styrket sig. Det Resultat, som man nu synes at have faaet, er en Krig mod Algier, i Forbindelse med Paschaen af Egypten. Hvad vi tænke derom, er bekjendt; vi indskrænke os nu kun til nogle geographiske Details over Lejet af den Røverhule, som man foresætter sig at angribe.

Jol, Julia Casarea, Algezair, Arger, Arcel — ere de forskjellige Navne, under hvilke man kjender Algier. Denne Stad, hvis Huse alle, saavel udvendig, som indvendig, ere hvidtede med Kalk, viser sig for Blikket i glimrende Stikkelse, naar man nærmer sig den til Søes. Liggende paa en i en Halvkreds opstigende Klippe, hæver den sig amphitheatralsk, fremvisende dens Huse, der istedet for Tage kun har Terrasser. Dens Gader ere meget smalle, og man finder ingen mærkbar Bygning, eller nogetslags Mindesmærke deri. Det smukkeste Huus er Deyens, der ligger omtrent midt i Staden. Det bliver prydet af to Galerier, som blive baarne af en dobbelt Søilerække af Marmor og Porphyr, med nogle Forskjønnelser af Mosaik. I denne Bygnings Gaard, som er omgivet af Galerier, bliver Divanet og Conseilet hver Uge om Lørdagen, Søndagen, Mandagen og Tirsdagen holdt; ogsaa holder Præsidenten eller Deyen her sit Maaltid offentlig. Festerne bestaae ikke i kostelige Wine eller udsøgte Retter. Der kommer paa Taalet

